

Dokumentacja złożona do konkursu na kuratorski projekt wystawy w
Pawilonie Polskim na 57 Międzynarodowej Wystawie Sztuki w
Wenecji 2017.

Artystka: Iza Maciejewska

Tytuł: Beautiful

Kurator: Alicja Cichowicz

KONCEPCJA WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM

NA 57 MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI W WENECJI W 2017 ROKU

Motto: *"kształtem miłości piękno jest i tyle..."*

Cyprian Kamil Norwid

Projekt „Beautiful” jest oryginalną koncepcją artystki wizualnej Izy Maciejewskiej. Projekt eksploruje problem istnienia obiektywnego piękna dla każdego człowieka przez subiektywny obraz osoby, która jest dla niego kimś wyjątkowym, kochanym, bliskim oraz osvajania obcości – ludzkość jako jedna rodzina. W wyniku eksperymentu, polegającego na użyciu zdjęć osób – kobiet i mężczyzn (zeskanowaniu przyniesionych przez uczestników wystawy, wprowadzeniu poprzez aplikacje mobilne lub stronę internetową projektu), przetworzonych następnie przez program komputerowy, powstanie „żywa” fotografia. Podlegać ona będzie nieznacznej przemianie, gdy wgrana zostanie kolejna twarz. Modyfikacje nie będą polegały na przenikaniu jednej twarzy w drugą, lecz na scalaniu dodawanych cech.

Obraz końcowy będzie zbiorowym wyobrażeniem o pięknie człowieka – mieszanką wszystkich ras, w zależności od tego, kto wejdzie do galerii i jaki preferowany typ zostawi. Hinduskie oczy, słowiańskie usta, semicki nos, podbródek azjatycki.

Czy w wyniku konsolidacji obrazów za pomocą komputerowego programu powstanie „Ideal”, być może likwidujący wizerunek Innego, obcego? Efekt tego eksperymentu trudny jest do przewidzenia.

Punktem wyjścia są dwie fotografie ukochanych osób artystki – dla niej idealnie pięknych – w tym wypadku są to jej rodzice, niczym mityczni Adam i Ewa – rodzice całej ludzkości.

W sztuce od wieków poszukiwano kanonu piękna ludzkiego ciała, który zmieniał się w różnych epokach. Czy jednak piękno można sprowadzić jedynie do proporcji, obliczalności i wymierności? Jeśli nie, to czym jest piękno? Jakie kanony, gusta i obyczaje społeczne decydują, że jedne ciała zdają się piękniejsze od drugich?

W projekcie „Beautiful”, piękno podlega mutacji tu i teraz, jest wiecznie zmienne, ulotne, nietrwałe. Staje się wypadkową, niczym wypadkowa ludzkich genów przenoszona z pokolenia na pokolenie.

Koncepcja piękna jest bowiem subiektywna i partykularna. Każdy człowiek ma własną. Piękne jest to, co takie się wydaje postrzegającym je, w oparciu o zmysły i doświadczenie przyjemności. Piękni są zazwyczaj nasi wybrańcy i członkowie rodziny – żony, mężowie, dzieci, rodzice. Piękni są ci, których kochamy.

Koncepcja wystawy „Beautiful” powstała jako reakcja na zaostrzające się konflikty i podziały między społecznościami na świecie. To także swoisty protest artystki przeciwko postępującemu kwestionowaniu humanistycznych wartości. Projekt „Beautiful” odwołuje się do archetypicznej opozycji „swoj-obcy” i stawia znak równości pomiędzy tymi dwiema kategoriami, ukazując ludzkość jako jedną rodzinę.

SCENARIUSZ WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM

NA 57 MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI W WENECJI W 2017 ROKU

Do realizacji projektu potrzebne będą: komputer, skaner, strona www, aplikacja mobilna na urządzenia typu smartfon w systemach iOS, Android, Windows Phone, program przetwarzający fotografie – napisany specjalnie na potrzeby projektu – umożliwiający przeprowadzenie konceptu, w tym morfing z wykorzystaniem automatycznego wykrywania i mapowania twarzy – chmura obliczeniowa Microsoft Cognitive Services i Microsoft Azure, dwa projektory multimedialne, 100 ramek elektronicznych, dwa ekrany wielkoformatowe o wymiarach: 6x5 m., osoba obsługująca komputer.

Do współtworzenia projektu chcemy zaprosić uczestników wystawy. Zwiedzający przynieśliby fotografie idealnie pięknych dla nich osób (mogą to być zdjęcia bliskich, kochanych ludzi). Zdjęcia można też będzie dodać samodzielnie poprzez stronę www projektu lub urządzenie typu smartfon, co umożliwi uczestnictwo w wystawie osobom chętnym na całym świecie. Z użytych zdjęć powstaną dwa portrety – mężczyzny i kobiety, wyświetlane na wielkoformatowych ekranach. W wyniku eksperymentu, polegającego na przetworzeniu zdjęć powstanie „żywa” fotografia, podlegająca nieznacznej przemianie, gdy wgrana zostanie następna twarz. Efekt modyfikacji będzie widoczny zaraz po wczytaniu kolejnej fotografii. Program komputerowy z posiadanych materiałów będzie generował obraz człowieka idealnego, pięknego, a następnie wyświetlał uzyskane twarze na ekranach.

Obraz końcowy będzie zbiorowym wyobrażeniem o pięknie ludzkim – mieszanką wszystkich ras, w zależności od tego, kto wejdzie do galerii i jaki preferowany typ zostawi. W wyniku konsolidacji obrazów powstanie „Ideal” podobny do wszystkich ras, być może likwidujący wizerunek Innego, obcego.

Projekt polega na zaawansowanym przetwarzaniu obrazu z wykorzystaniem morfingu. Przy pomocy algorytmów i z zastosowaniem chmury obliczeniowej program powinien wytworzyć jedno zdjęcie mężczyzny i jedno kobiety z kilkunastu tysięcy zdjęć uczestników projektu. Dodatkowo powinien on umożliwić odtworzenie procesu powstawania obrazu końcowego.

Założenia projektu:

1. Program powinien mieć możliwość zdalnego kontrolowania i eliminowania błędów poprzez update (aktualizację) aplikacji.
2. Program powinien samodzielnie eliminować zdjęcia osób, które już raz wzięły udział w projekcie (wprowadziły swoje zdjęcia).
3. Uczestnicy projektu mogą samodzielnie wprowadzać zdjęcia do systemu poprzez urządzenia typu smartfon lub zrobić to poprzez uczestnictwo w wystawie podczas oglądania wyników Projektu.

Przed realizacją projektu należałoby stworzyć kampanię reklamującą koncept (na ulotkach, w mediach społecznościowych, na stronach www, w czasopismach branżowych), aby późniejsi uczestnicy wystawy mieli możliwość dodania własnych zdjęć i współrealizacji projektu. Przewidywana liczba uczestników wystawy to 120 tysięcy w ciągu 6 miesięcy.

Rozmieszczenie ekranów w sali wystawowej – symetrycznie od wejścia głównego po lewej i prawej stronie. Ekran ramowy robiony na wymiar, z płótnem wielowarstwowym do projekcji tylnej. Na ekranie po lewej będzie generowana twarz kobiety, po prawej twarz męska. Obraz powstanie przy użyciu projektorów multimedialnych, rzucających z bliska. Na ścianach pomieszczenia, w ramach elektronicznych, emitowane będą etapy pośrednie modyfikacji twarzy, codziennie aktualizowane.

Punktem wyjścia są dwie fotografie ukochanych osób artystki – dla niej idealnie pięknych – jej rodziców.

